

**Määräysosa**

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(<sup>1</sup>) EUVL C 355, 17.11.2012.

**Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.3.2013 (Tribunale di Tivolin (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda ja Virginia Chellini v. Comune di Zagarolo**

(Asia C-555/12) (<sup>1</sup>)

*(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Unionin oikeuden täytäntöönpano — Kyse ei ole unionin oikeuden täytäntöönpanosta — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)*

(2013/C 129/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Tribunale di Tivoli

**Asianosaiset**

*Kantajat:* Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda ja Virginia Chellini

*Vastaaja:* Comune di Zagarolo

**Oikeudenkäynnin kohde**

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Tivoli — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 3 kohdan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan, luettuna yhdessä EU 6 artiklan ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jolla yleisten tuomioistuinten ja hallintotuomioistuinten välinen toimivallanjako perustuu subjektiivisten oikeuksien ja perusteltujen intressien väliseen erotteluun — Kyseisiä käsitteitä ei voida yksiselitteisesti erottaa toisistaan

**Määräysosa**

*Unionin tuomioistuimella ei selvästi ole toimivaltaa vastata Tribunale di Tivolin (Italia) esittämiin kysymyksiin.*

(<sup>1</sup>) EUVL C 32, 2.2.2013.

**Valitus, jonka Electrabel SA on tehnyt 21.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-332/09, Electrabel v. komissio, 12.12.2012 antamasta tuomiosta**

(Asia C-84/13 P)

(2013/C 129/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

**Asianosaiset**

*Valittaja:* Electrabel SA (edustajat: avocat M. Pittie ja avocat P. Honoré)

*Muu osapuoli:* Euroopan komissio

**Vaatimukset**

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi
- Valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava niiltä osin kuin siinä veloitetaan Electrabel maksamaan 20 miljoonan euron suuruinen sakko
- Tämän vuoksi asia on
  - joko palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
  - tai ratkaistava lopullisesti hyväksymällä valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja kumoamalla riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä määrätään, että Electrabelin on maksettava 20 miljoonan euron sakko, tai alentamalla huomattavasti kyseisen sakon määrää
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

**Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut**

Valittaja esittää komission 10.6.2009 antaman päätöksen, jolla Electrabel määrättiin maksamaan 20 miljoonan euron sakko, koska se oli rikkonut yrityskeskittymien valvonnasta annetun asetuksen N:o 4064/89 (<sup>1</sup>) 7 artiklaa, vahvistavasta yleisen tuomioistuimen tuomiosta tekemänsä valituksen tueksi kolme perustetta.

Ensinnäkin valittaja moittii yleistä tuomioistuinta siitä, että se on rikkonut edellä mainitun asetuksen 14 artiklan 3 kohdan säännöksiä, koska se on pitänyt rikkomisen kestoja sakon määrän kannalta ratkaisevana seikkana, vaikka tuossa artiklassa säädetään, että sakko on määrättävä suhteessa yksinomaan rikkomisen luonteeseen ja vakavuuteen.

Toiseksi se väittää yleisen tuomioistuimen sivuuttaneen periaatteen, jonka mukaan lain taannehtiva soveltaminen on kiellettyä, koska se on soveltanut asetuksen N:o 139/2004 (<sup>2</sup>) säännöksiä yrityskeskittymään, joka oli toteutettu ennen sen voimaantuloa ja joka kuului siis asetuksen N:o 4064/89 säännösten soveltamisalaan.

Viimeiseksi valittaja katsoo, että yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja esittänyt ristiriitaisia perusteluja, koska se on pitänyt Electrabelin tekemää rikkomista jatkettuna, vaikka kyseessä oli satunnainen rikkominen.

- (<sup>1</sup>) Yrityskeskittymien valvonnasta 21.12.1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, s. 1).  
 (<sup>2</sup>) Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1).

**Valitus, jonka Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl ym. ovat tehneet 26.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl ym. v. Euroopan komissio, 12.12.2012 antamasta määräyksestä**

(Asia C-94/13 P)

(2013/C 129/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

#### Asianosaiset

*Valittajat:* Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl ym. (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluzzi ja avvocato A. Veronese)

*Muu osapuoli:* Euroopan komissio, Italian tasavalta, Cooperativa Pescatori di San Pietro — Volta Soc. Coop. RI ym.

#### Vaatimukset

— Valituksenalainen määräys on kumottava ja komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

#### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoavat valituksensa tueksi siihen, että unionin tuomioistuimen asiassa ”Comitato Venezia vuole vivere” antamassa tuomiossa esitettyjen periaatteiden soveltamisessa on tapahtunut virheitä yhtäältä kun kyse on komission valtioneuvostokäsittelyssä tekemien päätösten perusteluvollisuuden osalta ja toisaalta SEUT 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä edellytyksiä koskevan todistustaakan jakautumisen osalta.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisessa määräyksessä noudattanut unionin tuomioistuimen asiassa ”Comitato Venezia vuole vivere” 9.6.2011 antamaa tuomiota, jossa todetaan, että komission päätöksen on sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta katsoen. Vaikka päätöksessä ei ollut kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kan-

nalta olennaisia seikkoja, yleinen tuomioistuin ei ole todennut komission riidanalaisessa päätöksessä omaksumassa menettelytavassa mitään puutteita, ja näin on tapahtunut oikeudellinen virhe.

Unionin tuomioistuimen asiassa ”Comitato Venezia vuole vivere” antamassa tuomiossa esittämien periaatteiden perusteella jäsenvaltion — eikä siis yksittäisen tuensaajan — on takaisinperintävaiheessa kunkin seikan osalta näytettävä toteen, että SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset ovat olemassa. Komissio on kuitenkin nyt esillä olevassa asiassa jättänyt selvittämättä näin tehdyn tarkistuksen tekotavat; näin ollen koska Italian tasavallan käytettävissä ei takaisinperintävaiheessa ollut olennaisia seikkoja sen osoittamiseksi, oliko myönnetty tuki ollut tuensaajien saamaa valtiontukea, se oli 24.12.2012 annetulla lailla nro 228 (1 §:n 351 momentti ja sitä seuraavat momentit) päättäneen kääntää todistustaakan päinvastoin kuin yhteisön oikeuskäytännössä määrätään. Italian lainsäätäjän mukaan todistustaakka siitä, ettei kyseisellä tuella vääristetä kilpailua eikä se vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ei kuulu valtiolle vaan vapautukset saaneille yksittäisille tuensaajayrityksille; tästä syystä on oletettu, että myönnetty tuki on omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan yhteisön kauppaan. Kaikki tämä on selvässä ristiriidassa unionin tuomioistuimen asiassa ”Comitato Venezia vuole vivere” antaman tuomion kanssa.

**Valitus, jonka Alfier Costruzioni Srl ym. ovat tehneet 26.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-261/00, Sacaim SpA ym. v. Euroopan komissio, 12.12.2012 antamasta tuomiosta**

(Asia C-95/13 P)

(2013/C 129/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

#### Asianosaiset

*Valittajat:* Alfier Costruzioni Srl ym. (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluzzi ja avvocato A. Veronese)

*Muut osapuolet:* Euroopan komissio, Italian tasavalta, Sacaim SpA ym.

#### Vaatimukset

— Valituksenalainen määräys on kumottava ja komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

#### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoavat valituksensa tueksi siihen, että unionin tuomioistuimen asiassa ”Comitato Venezia vuole vivere” antamassa tuomiossa esitettyjen periaatteiden soveltamisessa on tapahtunut virheitä yhtäältä kun kyse on komission valtioneuvostokäsittelyssä tekemien päätösten perusteluvollisuudesta ja toisaalta SEUT 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä edellytyksiä koskevan todistustaakan jakautumisesta.